

La 13 septembrie, Kiselef atrăgea însă atenția Divanului că Vasile Hagi Mihail era cunoscut mai mult de slivneni și nu avea o idee clară asupra situației băjenarilor din toate județele. De aceea Divanul trebuia să țină legătura și cu deputații celorlalte județe, în cazul în care aceștia fuseseră aleși. În acest sens, Divanul scria tuturor isprăvnicatelor ca bulgarii din fiecare județ să-și aleagă câte doi deputați, pe care să-i trimită la București la 25 septembrie. Kiselef cerea apoi Divanului să-i trimită « plan de acele măsuri. . . ce trebuiesc spre a se ținea în țară acești băjenari și, înduplecându-i pe dînșii a nu se întoarce în Bulgaria să depărteze prin aceasta și reaua pildă pentru ceilalți străini carii, precum îmi este știut, din pricina strîmtorărilor sint gata toți a se strămuta în partea dreaptă a Dunării »<sup>1</sup>.

La porunca Divanului, o serie de ispravnici ai județelor (Săcuieni, Argeș, Muscel, Olt, Teleorman, Dimbovița, Mehedinți și Vilcea) au răspuns că nu au asemenea băjenari bulgari. Alții au trimis nu deputați, ci delegați de prin sate (Afumați, Tunari, Gostilele-Ilfov). De la Brăila s-au trimis deputați bulgari și greci<sup>2</sup>. Mai târziu s-au trimis din partea județului Rîmnicu-Sărat<sup>3</sup>.

În ceea ce privește catagrafiile cerute, unele dintre acestea au fost trimise Divanului. Astfel, catagrafia bulgarilor din Ploiești arăta că aici se stabiliseră 320 de familii cu 1 656 de inși<sup>4</sup>. O altă catagrafie este cea a « politiei Bucureștilor ». Din aceasta se vede că pînă la 1 octombrie 1830 se așezaseră aici 151 de familii cu 446 de inși<sup>5</sup>. În general însă, isprăvnicatele nu s-au grăbit să trimită catagrafii, deoarece băjenarii își schimbau des așezările. Adăugăm de asemenea că voluntarii din detașamentele lui Milko Petrovici, Liprandi și G. Mamarcev, de care se îngrijea Spătăria, nu erau înregistrați în ele. Dintre aceștia, 83 de voluntari din primele detașamente, împreună cu 31 (din cei 108) ai detașamentului lui Mamarcev, se așezaseră în București. Restul voluntarilor lui Mamarcev se răspîndiseră prin orașele țării<sup>6</sup>.

*Catagrafiile lui V. Nenovici.* Deputatul bulgarilor Vasile Hagi Mihail nu s-a ocupat îndeaproape de băjenari<sup>7</sup> și de aceea în locul său a fost ales Vasile Nenovici, pînă atunci numai deputat al bulgarilor din București și județul

<sup>1</sup> *Ibidem*, f. 512—513. Pentru poruncile Divanului la județe, vezi, de pildă pentru județul Vilcea, Arh. st. Buc., *Adm. vechi*, dos. 4 083/1830, f. 13.

<sup>2</sup> Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 162/1830, f. 515—520, 536, 540 și 670.

<sup>3</sup> *Ibidem*, f. 670—672.

<sup>4</sup> Această catagrafie este detaliată. Se arată și numele membrilor familiilor, mahalalele și casele în care s-au așezat (*ibidem*, f. 617—625). Ca număr de familii, aceasta este identică cu cea publicată în M. S e v a s t o s, *Monografia orașului Ploiești*, București (f.a.), p. 373—378. Mici diferențe sînt numai la numărul membrilor familiilor.

<sup>5</sup> *Ibidem*, f. 637—641. O statistică asemănătoare a publicat Romanski, *op. cit.*, p. 243—265. Ea cuprinde toate familiile de băjenari așezate în București de la 25 aprilie 1828 și pînă la 1 septembrie 1830. Ca și în prima, se arată numele capului de familie și profesiunea, numărul membrilor familiei, ziua sosirii în oraș și casa în care s-au așezat. Cifrele celor două statistici sînt foarte apropiate. În statistica publicată, făcută pe plăși (vopsele), se arată 156 de familii (în loc de 151), la care se mai adaugă apoi 10, cu 472 de inși (în loc de 446), dintre care 14 în plasa Tîrgului, 162 în plasa Broșteni, 93 în plasa Mogoșoaia, 186 în plasa Tîrgului de afară și 2 în plasa Gorgani. Printre bulgari se găsesc un mic număr de greci. Locul de origine este rar arătat (Sliven, Karnobat, Varna, Razgrad).

<sup>6</sup> Voluntarii lui Milko Petrovici erau mai ales sîrbi, ceilalți fiind amestecați. Astfel, din cei 108 voluntari ai lui Mamarcev, 37 erau români, iar 71 bulgari și greci. Pentru acești voluntari, vezi R o m a n s k i, *op. cit.*, p. 154—155 și 203—211, și Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 162/1830, f. 687—689 și 788.

<sup>7</sup> Se cunoaște o intervenție a sa către Divan pentru bulgarii din Ploiești în ale căror case fuseseră încartiruiți militari. De asemenea, pentru a nu li se ridica armele cu care veniseră băjenarii de la Buzău (*ibidem*, f. 526). Demisia sa în noiembrie 1830 la f. 730.